

1900.

En ny Vise

om

Sulitjelma

Pris 15 Øre.

Eftertryk forbydes.

Uttetrykseriet i Trondhjem 10 1900

V box 4:112

Bed Sulitjelma gruber man skulde gjøre streik,
ifjønt det var nok saa mange, men alligevel for veit.
Naar frøken Ugland talte, de havde mod i bryst,
men da hun saa blev jaget, saa blev det atter tyst.

Hun sagde: her arbeider, det har jo ingen nød,
de rige folk i landet skal nok faa skaffe brød.
For fire kroner dagen J slipper mer at gaa;
snart skal det blive paalæg, J sikkert det skal faa.

En arbeidsflot der tæller i flere hundreder
har jo, som enhver anden, sin frihed nokkaa kjær.
Vi mere dagløn fordrer og mindre arbeidstid,
for det at gjennomføre er Ugland kommet hid.

Fra Manken ned til Gigen, ogsaa til Furulund
den store nyhed spredtes i hast fra mund til mund:
en socialistisk kvinde der tale vil vor sag,
det gjælder kun at tage med værket rigtig tag.

Fra barake til barake en liste gif affied
at tegne hver en vovhals, som vilde være med,
endel jo tenkte efter: vi vogte os vel bør,
vi kunde blive kattet, saa galt har jo hendt før.

Af broderfolkets sønner en mængde fattet blev
 fordi de sine navne paa frihedslisten skrev.
 Det hedte at de supet og maatte jages bort,
 men drukkenskab paa værket man hader ei saa stort.

Bolagets funktionærer de tænkte nu som saa:
 vi frøken Ugland fanger, thi dette ei maa gaa,
 som vagt paa Jakobsbakken Lars spillemand kan staa,
 en ladet bjørnerisfe han med sig og kan saa.

Ved Grøndlid blev som vagtpost kaptainen stillet ud,
 til de herrer ingeniører han skulde sende bud.
 Med tro sit kald han røgled, han frygted jo for kat,
 derfor med Argussøine han speided dag og nat.

Men frøken Ugland trofsed de paabud som hun fik,
 til Sulitzelma gruber den lange vei hun gif,
 igjennem skov og elve hun maatte vade frem,
 hun vidste at de vagtposter jo var nok saa flem.

Hav tak I ingeniører, kaptainer, spillemand,
 thi socialismens fører ei mer er i vor grænd;
 thi den slags militære paa værket nu ei bo,
 saa vist for socialismen I være faar i ro.

Tilfidsi saa hør arbeider, drif kun dit brændevin,
 hvad kan det skade værket du lever som et svin,
 bolagets funktionærer generer du jo ei,
 du er i din barake, did gaa ei deres vei.

Og om saa galt skuld' hende du kom i deres vei,
 saa løst da kun paa hatten, vær derfor ikke lei;
 det brændevin du drikker, det har du selv betalt,
 men naar du tænker efter saa er det jo forgalt.
